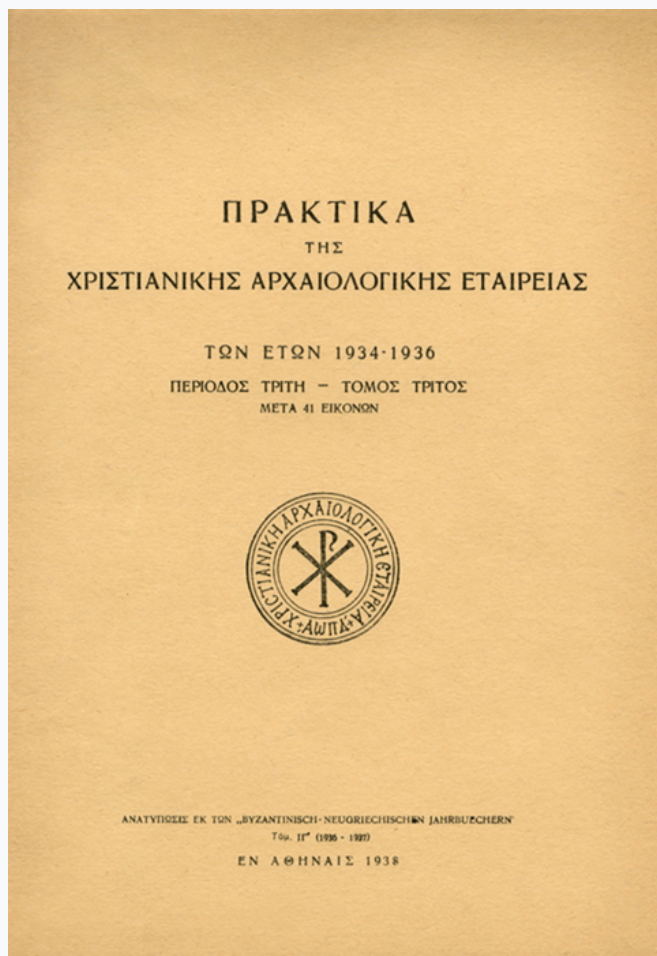

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1938)

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ'

Χριστιανική επιγραφή εξ Άργους

Μάρκελλος ΜΙΤΣΟΣ

doi: [10.12681/dchae.1397](https://doi.org/10.12681/dchae.1397)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΜΙΤΣΟΣ Μ. (2013). Χριστιανική επιγραφή εξ Άργους. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, α΄-β΄. <https://doi.org/10.12681/dchae.1397>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Χριστιανική επιγραφή εξ Άργους

Μάρκελλος ΜΙΤΣΟΣ

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ' • Σελ. α'-β'

ΑΘΗΝΑ 1938

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ὑπὸ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΜΙΤΣΟΥ.
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ

Λεπτὴ πλάξ μαρμάρου (εἰκ. 1), εὑρεθεῖσα κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1935 κατὰ τὸ ΝΔ τμήμα τῆς πόλεως Ἄργους καὶ μεταφερθεῖσα εἰς τὴν αὐτόθι τοπικὴν συλλογὴν ἀρχαιοτήτων. Μετρᾷ εἰς ὕψος 0,145, πλάτος 0,285 καὶ πάχος 0,02.

Ἡ ὀπισθία πλευρὰ τῆς πλακῶς εἶναι ἀκατέργαστος, ἐνῶ ἐπὶ τῆς προσθίας ἔχει χαραχθῆ ἡ κατωτέρω ἐπιγραφὴ, ἀναγομένη εἰς τὸν Ε΄ μ. Χ. αἰῶνα:

Εἰκ. 1. Χριστιανικὴ ἐπιγραφὴ ἐξ Ἄργους.

† ΚΥΜΗΤΗΡΙΟΝ ΑΣΠΑΡΟΣ ΔΟΙΩ
ΟΛΥΚΟΤΙΝΩΝ Η ΤΙΣ Δ ΑΝ ΕΤΟΛ-
ΜΗΧΗ ΑΝΟΥΞΕ ΤΟ ΚΥΜΗΤΗ-
ΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΥΠΟΚΙΣΤΕΝ
ΑΥΤΟ ΤΩ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙ ΤΩΝ
ΕΙΟΥΔΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΟΝΕΝΕ
ΑΥΤΟΝ ΤΑ ΔΟΙ(Ω) ΟΛΥΚΟΤΙΝΑ

Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν εἶναι Ἑβραϊκὴ, ὡς θὰ ἐνόμιζέ τις ἀπὸ τὸ ἐν στίχ. 4/5 ἀνάθεματι τῶν/Εἰουδαίων, ἀλλὰ Χριστιανικὴ, ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει ὁ σταυρός. Εἶναι δὲ ὁμοία πρὸς τὰς ὡσαύτως ἐξ Ἄργους προερχομένας ἐπιγραφὰς ἐν BCH 1907, σελ. 184 καὶ IG IV 1,628.

Στίχ. 1.— *Κυμητήριον* καὶ κατωτέρω ἐν στίχ. 3 εὔρηται γεγραμμένα ἢ πρώτη συλλαβὴ μέ: υ ἀντί: οι. Συχνὰ δὲ εὔρηται οὕτω ὡς ἐν

CIG 9304. 9306. 9311. 9312, 9314-9316; IC VII, 169-172, 174-17; IC IV1, 403; N. Müller-Nikos A. Bees, „Die Inschriften der jüdischen Katakomba am Monteverde zu Rom“ 40. 62. 63. 107. 119. 160. Ἄλλως εὐρηται ἡ λέξις γεγραμμένη μέ: οι.

Ἄσπαρος τύπος παράλληλος τοῦ Ἄσπαρος, ὀνόματος, τὸ ὁποῖον συχνὰ ἀπαντᾷ.

Κοιμητήριον - Ἄσπαρος. Γενική κτητική. Κατὰ τὰ ὅμοια: μνήμα (CIG 9159), θήκη (CIG 9168), σωματοθήκη (CIG 9164), ἠροεῖον (CIG 9182), χαμοσόριν (CIG 9220), θέσις (CIG 9241), κύμησις (CIG 9250) τοῦ δεῖνος κλπ., περὶ ὧν πλείονα ἴδε ἐν Bull. Inst. Arch. Russe Constantinople, τόμ. XIV, σελ. 183.

δοιω οὕτω καὶ ἐν τῷ 7 στίχῳ.

Στίχ. 2 ὀλυκοτίνων. Περί τούτου ἔχει γραφῆ ἔκτενῶς παρὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Νίκου Βέη ἐν Revue Numismatique 1912, σελ. 84 ἔξ.

Στίχ. 2/3 ἀνορύξαι τὸ κοιμητήριον τοῦτο. Ἀνάλογοι φράσεις εἶναι αἱ: μὴ τις τολμήσι ἀνῦξαι [τὸ κ]οι[μ]ητήριον τοῦτο (CIG 9298₃), μὴ τις ποτὲ τολμῆ ἐνθάδε τινὰ καταθέσθαι (CIG 9228₇), [ῆ] ἕτερός τις το[λ]μήση σῶμα καταθέσθαι ἐνταῦθα (CIG 9303₆), εἴτις δὲ πο|τε θελήση τιν[ά] ὧδε |θεῖναι (CIG 2183).

Στίχ. 4/5 ὑποκίστην/αὐτὸ τῷ ἀναθέματι τῶν | Εἰονδέων. Ἴδε καὶ τὰ: ἐχέ[τω] |τὴν μερίδα τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου ἐπὶ ἐπιγραφῆς ἐξ Ἄργους (IC IV1, 628),... ὁ ἀνοίξας... ἔχει τὴν μερίδα τοῦ Ἰούδα, ἐπὶ ἐπιγραφῆς ἐκ Λαυρεωτικῆς (Ἄθηνᾶ, τόμ. Δ' [1891] σελ. 127), ὡς καί: λόγον δῶ|η τῷ θεῷ καὶ ἀ|νάθεμα ἦτω|μαρνασάν· ἐπὶ ἐπιγραφῆς ἐκ Σαλαμίνας (CIG 9302). Σχετικῶς πρβλ. τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Νίκου Βέη ἐν Bull. Inst. Arch. Russ. Constantinople, τόμ. XIV, σελ. 194 γραφόμενα.